

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 8 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za posiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znača poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne upozabiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanih plačuje se od štiristopane peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljenštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanih, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljenštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Dolenjska železnica.

Marsikom utegne biti še v spominu, kako je klerikalna stranka, zlasti ob času volitev, zabavljala na napredno stranko, češ, ta je kriva, da je dežela prevzela garancijo za dolenjsko železnico in s tem deželi za večne čase naložila težko breme. V deželnem zboru so sicer za prevzetje garancije glasovali, izvzemši Kluna, tudi vsi klerikalni poslanci, a to klerikalnih poštenjakov ni oviralo, da so pri zadnjih državnozborskih volitvah vso »krivdo« zvrščali na napredne poslance in zlasti na dr. Tavčarja, ki je bil poročevalec o tej zadevi.

Ko je dežela prevzela garancijo, je vsak razumen človek vedel, da bo morala dežela iz naslova garancije nekaj let plačevati prispevke, ker je vsaka železnica v začetku pasivna. Vedelo se je pa tudi, da se sčasoma promet razvije in da dobi dežela potem iz naslova garancije povrnene zneske nazaj.

Dolenjska železnica je postala leta 1900. aktivna in je mogla koncem tega leta izkazati tak čisti prebitek, da ž njim plača vse obresti za garancijske deželne prispevke iz prejšnjih let in še nekaj na račun kapitala.

Tudi v letu 1901. je bila dolenjska železnica aktivna, in sicer je končni uspeh še znatno ugodnejši kakor v predidočem letu. Čisti dohodek znaša 608.239 K 81 vin. Od tega se porabi za amortizacijo prioritetnih obligacij 520.413 kron 29 vin., od ostanka pa se plača deželi 14.982 kron 42 vin. obresti od garancijskih prispevkov, 72.844 kron 10 vin. pa na račun kapitala garancijskih prispevkov.

Garancijski prispevki, ki jih je dežela posodila dolenjski železnici, so znašali 31. decembra s 4% obrestmi vred 389.525 K 53 vin. Ker se plačajo iz lanskega dobička obresti in 72.844 K 10 vin. kapitala, ima dežela še dobiti 301.699 K 1 vin.

Z ozirom na stalno naraščanje pro-

meta smemo z vso zanesljivostjo računati, da bo dolenjska železnica tudi še v naprej aktivna, in da tekem kakih petih let popolnoma povrne vse, kar ji je posodila dežela iz naslova garancije. Promet se množi stalno in razmeroma dosti znatno, in sicer v vseh strokah kakor kaže naslednji pregled:

Dolenjska železnica je transportirala v letih oseb blaga na dohod. je bilo tone rač. K v.
 1893 . 54.512 30.107 195.975 60
 1894 . 310.972 144.642 967.638 38
 1895 . 340.311 169.409 1.167.624 52
 1896 . 314.262 184.390 1.177.700 64
 1897 . 329.557 198.935 1.181.967 86
 1898 . 307.625 191.007 1.157.799 —
 1899 . 317.920 223.950 1.244.723 90
 1900 . 326.700 231.020 1.284.240 66
 1901 . 347.100 241.400 1.323.632 67

Ta izkaz pač opravičuje upanje, da se bo promet tudi v prihodnje razvijal in množil, in da ostane dolenjska železnica tudi v prihodnje aktivna.

Kakor pri nas!

Tudi med Hrvati so začeli škofov nastopati tako, kakor nastopajo navadno pri nas.

Spletski škof Nakić je izdal tedni pastirsko okrožnico, v kateri ropota proti članku, ki ga je priobčil umirovljeni sodni predsednik in sedanji spletški župan Vinko Milić v »Jedinstvu«.

V tem članku se je Milić odločno izrekel tako proti prestopu Hrvatov k unijatski cerkvi kakor proti prestopu k pravoslavju in se zavzemal za to, da si Hrvatje izvojuje glagolsko službo božjo. V tem oziru piše:

»Mi svjetovnjaci moramo se starati za naša prava. Biskupi su konservativci, a popovi večinom ravnodušni. Stavimo se mi zbilja na rad, pak če se sve tiho razvijati po našoj želji. Nek se nedade misa nego popovim glagoljašim, nek se na sprovidom pozovu samo glagoljaši, nek

se neprima pričest, nego naški, tako i krštenje, ženitba i pomazanje, itd., pak čete izkusiti, kako će glagolica opet zaузeti dično nje mjesto, po povlastici staroj, kako će ju narod obljuditi i prigriliti, da ju više sto Rima neće njemu oteti. Jeli povlastica udieljena od deset vjekovā narodu hrvatskom, pa dobro, nek se obće š njom posluži, neka ju zahtjeva od popova, a ne od kakovih kongregacija, jer je narod vlastan i voljan ju uzdržati, jer je to njegovo pravo, a ne pojedinih crkava i crkvica, kako se to ludo sada broji, po njekakovim propisim zastare! kao da je povlastica ili narod zastario? Nedajmo se zaplesti od kojekakovih mudroljija rimske Kurije, radimo neodvisno, pak će nas popovi i biskupi morati slediti u oživljenju našeg sveobčeg prava!«

O vatikanski politiki pa piše gospod Milić sledče:

»Sada osobito, kad je Papa lišen svjetovne vlasti, odviše politizira, i htje bi se ušljati u dvojni savez, kao tobože treća sila, te zato se Francuskoj i Rusiji ulagiva. Dokaz affaira Sv. Jerolima, jer Papa nije popustio Crnojgori, nego ovim dvima velesilama. Papa se htjeo uvući u Ajinu konferenciju mira, i drži još državnog tajnika, kao da ima Kraljestvo. A ipak znade dobro, da je Spasitelj rekao, da njegovo nije od ovoga sveta, i da je na uvaj došao, da posviedoči istinu, i da svaki, koji ju voli, slušati će glas sina Božjega. To nesretno politiziranje i umišljena svjetovna vlast čini Papu zavisnim od velevlastih, i u poslu glagolice sluša što mu Nuncij šapče iz Beča, u dogovoru sa Peštom. Mjesto se kaniti politike, i bit samo Pastir, kako i Petar, Papi se hoće Kraljevstva, koje bi ga činilo još večma odvisnim od velevlastih, i mutilo bistrinu njegovog duševnog položaja. Ali te uto-pije možda on, jer mudar, nego, nego njegova oklica, kojoj se hoće sja i vlasti, malo mareč ako Crkva tripi i čovječanstvo. Sloboden će tek tada biti, aksamo bude Pastir, a ne Kralj, jer mu zato Spasitelj nije ostavio zadače. U srednjem vieku

moglo je to biti, stranputice pošav Crkva; ali kako su davno prestali knezovi Biskupi biti veliki birači u svetom rimskom Carstvu, bez da je Crkva propala, tako će i Papstvo, lišeno svjetovne vlasti, ostati kao duhovna na vieke.

Ovi je razlog za što Rim, uzprkos povratku čaščenja naših Apoštola, neće da znade za njihovu djelo; jer latinski kardinali, a i naše vlade ga ne trpe. Zato se mi njemu ne smijemo više obračati, nego se pouzdajmo u našu volju i mlade misnike, koji se neće oglušiti vapaju svoga naroda. Dakle složno Hrvati na rad, ovde i po svuda!«

Vsakdo mora priznati, da vse to, kar zastopa g. Milić, nikakor ni nasprotno veri, ker z vero nima to ničesar opraviti.

A vender je škof Nakić vstal z vso ostrostjo proti g. Miliću, češ, da to, kar je pisal, je heretično in šizmatično, to je samo obrekovanje in nevarno za izveličanje duš!«

To menda zadostno kaže, kake razmere se porajajo med Hrvati.

V Ljubljani, 27. maja.

Iz parlamenta.

Avstrijska zbornica se snide šele v petek. Prve tri dni v tednu porabi avstrijska delegacija, da dožene skupni proračun ter dovoli vojnemu ministru 38 milijonov za nove havbice. V delegaciji sedi sicer le 25 resničnih poslancev naroda, drugi so člani gospodske zbornice, veleposestniki in aristokratje, vendar se je nadejati, da protestuje vsaj par gospodnikov proti novemu nepotrebnomu obremenjenju volilcev. Gospodska zbornica se loti v petek državnega proračuna. Seveda je to posvetovanje le formalnost, kajti gospodska zbornica je vedno sluga vlade. Med tem pa delajo Čehi Koerberju resne skrbi. Dr. Pacák je v imenu tovarishev resno zagrozil z obstrukcijo, in mladočenski listi sklep svojih poslancev odobravajo. Zato je Koerber povabil k sebi poslanca dra. Pacáka in dra. Kramára, da se

sem pač zaspal in ko sem se nakrat prebudil, sem videl, kako goré pred svetim Antonom sveče ter da je stopil sv. Anton iz okvirja slike in mi dejal:

»Tonček, mi je dejal, »ti si sicer prav velik grešnik, a vidim, da misliš resno ter se v istini kesaš; zato ti hočem pomagati, saj sem tvoj patron. Denar v darilnici, je dejal, »ta je tako moj, zato ti ga podarim, da si kupiš orodje ter greš zopet h kakemu kleparju za pomočnika. In potem je šel k darilnici, potkal samo s prstom nanjo, in takoj se je odprla. »Pa da mi ostaneš pošten človek, Tonček, je dejal, »drugič ti ne pomorem več!«. In potem je šel zopet v svoj okvir, kjer stoji še danes. In sveče so nato tudi zopet ugasnile, in jaz sem vzel v temi svoj denar, zahvalil se sv. Antonu iskreno za njegovo čudežno pomoč, in sem napisled zopet zaspal. In zjutraj me je potem zgrabil cerkvenik. A zato, ker je sveti Anton napravil čudež, nisem kriv!, je končal Scharingerjev Tonček svoj govor.

Državni pravnik je zahteval besede.

»Gospodje porotniki, je začel, »očividno je pač, da temu zagovoru zatoženca, ki je popolnoma propal človek, ni pravnič verjeti. To je predzrna laž, s katero se hoče zatoženec oprostiti pravične kazni.«

(Konec prih.)

LISTEK.

Čudež sv. Antona.

Spisal Lutschi.*)

Scharingerjev Tonček je sedel zopet enkrat v čumnati, katere gosto zamrežena okna varujejo uloma, in se je bavil s tužnimi mislimi. Bil je pogostokrat gost okrožnega sodišča. In najmanj enkrat na leto je sedel na klopi, navlašč zanj pridržani, ter bil pri sodni obravnavi, katero je povzročil navadno pretep ali kaj druga takega.

Toda danes je bilo hujše nego sicer: obtožen biti cerkvenega ropa. To je nekaj neprijetnega, in lotila se ga je zavest, da mu bodo preskrbeli porotniki za dolgo časa sicer ne prijetno, toda tem varnejšo eksistenco.

V tem razmišljaju ga je prekinil njegov zagovornik. Odvetnik in zagovornik v kazenskih stvareh, dr. Izidor Brückengeländer, je prevzel njegovo pranje in je prišel sedaj, da se pogovori s svo-

*) Iz posebne številke lista „Scherer“, izhajajočega v Imomostu; vsi spisi v tej številki so bili prvotno zaplenjeni, potem v državnem zboru prečitani in tako immunizirani. Opomba uredništva.

jim klijentom o posameznostih te operacijem.

Dolgo sta sedela skupaj, in ko je pravoznanc zaprl za seboj vrata celice, je švignil preko mrklih potez Schäringerevega Tončka prekanjen nasmej. Pomirjen je legel isto noč in spel spanje, za katero bi ga zavidal tudi najpravičnejši. —

Prišel je dan sodbe. Tonček je sedel pred zeleno mizico svojega zagovornika in gledal v prostor za gledalce, ki so stali tesno drug poleg drugega. Nehotě si je napravil na klopi brav komodno. Sicer ni bilo ničesar sklepati iz njegovega obraza, gledal je resno in slovesno predsed. Izžrebani porotniki so bili zaprišenici in zapisnikar je prečital obtožbo.

Poleg navadnih formalnosti je dolžila Antonia Scharingerja, da se je zmuznil v noči od 17. do 18. preteklega meseca v cerkev patrov kapucincev, kjer je odprt pred oltarjem stoječo darilnico ter zakrivil tako cerkveni rop s tem, da je ukrael v darilnici spravljeni denar v znesku štirih kron, 28 helerjev, ki so bili namenjeni za vzdržavanje oltarja svetega Antona.

Kot priče sta bila imenovana cerkvenik Schwarzhirn, kateri je našel zatoženca spečega v cerkveni klopi poleg da-

rilnice, ko je zjutraj odprt cerkvena vrata, kakor tudi policijski sluga Vysika, ki ga je prijet. Poleg tega so bili pozvani tudi nekateri kapucini in kot corpus delicti so bile na sodni mizi 4 krone 28 helerjev v drobižu, katere so vzeli zatožencu. Kakor je bilo videti, ni stvar državnega pravdnika posebno zanimala, in to radi popolne jasnosti slučaja. Med čitanjem obtožnice je gledal dolgočasno skozi okno ter si je čistil nohte. Zagovornik je listal v aktih in je pogledal včasih za trenotek v črno vezani kazenski zakonik.

Ko so popisali obtoženčeve generalije, je vprašal predsednik Scharingerja: »Scharinger Anton, ali se priznate krivim?« Denar sem že vzel, kriv pa vendar nisem. Državni pravnik se je smehtjal.

»V čem morete torej obtožbi ugovarjati?« To je bilo enkrat takole, je začel Scharingerjev Tonček. »V petek zvečer tako okoli pol sedmih sem šel v kapucinsko cerkev; pokleknil sem pred oltar sv. Antona, ki je moj patron ter sem ga prosil prav prisrčno, naj mi pomore, da postanem zopet dostopen človek, in da dobim kaj dela, ker denarja seveda nisem imel niti vinarja. In med dolgo molitvijo

sem pač zaspal in ko sem se nakrat prebudil, sem videl, kako goré pred svetim Antonom sveče ter da je stopil sv. Anton iz okvirja slike in mi dejal: »Tonček, mi je dejal, »ti si sicer prav velik grešnik, a vidim, da misliš resno ter se v istini kesaš; zato ti hočem pomagati, saj sem tvoj patron. Denar v darilnici, je dejal, »ta je tako moj, zato ti ga podarim, da si kupiš orodje ter greš zopet h kakemu kleparju za pomočnika. In potem je šel k darilnici, potkal samo s prstom nanjo, in takoj se je odprla. »Pa da mi ostaneš pošten človek, Tonček, je dejal, »drugič ti ne pomorem več!«. In potem je šel zopet v svoj okvir, kjer stoji še danes. In sveče so nato tudi zopet ugasnile, in jaz sem vzel v temi svoj denar, zahvalil se sv. Antonu iskreno za njegovo čudežno pomoč, in sem napisled zopet zaspal. In zjutraj me je potem zgrabil cerkvenik. A zato, ker je sveti Anton napravil čudež, nisem kriv!, je končal Scharingerjev Tonček svoj govor. Državni pravnik je zahteval besede. »Gospodje porotniki, je začel, »očividno je pač, da temu zagovoru zatoženca, ki je popolnoma propal človek, ni pravnič verjeti. To je predzrna laž, s katero se hoče zatoženec oprostiti pravične kazni.«

z njima pogaja. Veleposestniki in klerikalci med Čehi novemu davku na vozne listke ne bodo delali težav. Vlada hoče Mlačiče prepričati, da je novi davek potreben, ako naj se odpravijo mitnice ter naj se izboljšajo plače diurnistov. Mlačiči bodo v petek polnoštevilno prišli k seji državnega zborja.

Revolucionarno gibanje na Ruskem.

Kmetska ustaja v Poltavi in Harakovu je končana, gubernatorji so zmagali. Povod ustaje je bila beda. Kmetje bi bili radi sejali, a žita niso imeli, dasi so jim ga oblastva obljubila. Ker je gubernija Poltava že itak siromašna, je bila sedaj še večja beda, ker so imeli v jeseni zelo slabo letino. Ako pa ne sejejo sedaj v spomladici, bodo v jeseni in pozimi pognjali od gladu. Zato so plenili žito po graščinah, jemali tudi poljsko orodje in živino za delo. Vse to so rabili za setev. Šele, ko je dospelo vojaštvo, je tekla kri. V vasi Snamenskoje so kmetske nalagali, da jim hoče gubernator prečitati manifest. Kmetje so se zbrali, kozaki pa so jih zajeli in preteplali, da je tekla kri curkom. V Vodolaču je izbral sam harkovski gubernator iz obkoljene množice 15 kmetov, katere je dal v svarilen vzgled kruto pretepli. Nekaj jih je zato umrlo. Kmetje so radi tako krutega postopanja žito vrčali ali pa šli prosit odpuščanja. Nič jim ni pomagalo. Zaprlji so jih in jih pretepli. Zato pa kmetje žito zakopavajo. Kozaki so divjaki, ki ropajo in onečaščajo ženske in dekleta. Knez Obolenski se je pokazal posebno bestialnega; gubernator poltavski je postopal milejše in bil zato odstavljen. Sedaj je ustaja končana, kmetje ukročeni. V nabito polni jetnišnici v Moskvi pa je nastala epidemija. Mnogo kaznencev so morali prepeljati v manjše kaznilnice na deželi. Samo iz Moskve so poslali letos že 300 dijakov v Sibirijo, ne pa le 95. Med kaznencami so tudi aktivni vojaki in častniki. Ljudstvo je v najstrašnejši bedi, kozaki pobijajo narod, v Peterburgu in v Kronstadtju pa prirejajo sijajne parade.

Vojna v Južni Afriki.

Pogajanji ni konca ne kraja. Buri so ne le vztrajni in neizprosn bojevniki, nego tudi vztrajni in neizprosn diplomati. Ne Buri, nego Angleži so danes tisti, ki nestrpočno čakajo in želje miru. Brezuspešna je vsa premetenost guvernerja Milnerja in vojaška autoriteta Kitchnerja, Buri ne odnehajo od svojih pogojev, da ostanejo sami svoji gospodarji na rodni gradi. Zato pa zahtevajo Buri nemajno, da se jim prizna samouprava, da se raztegne amnestija tudi na Holandce na Kapu, da se Burom dovoli obdržati orožje in svoje konje, da Kafri ne bodo enakopravni ter da se dovoli posojilo za sezidavo hiš in farm. Angleška vlada je odgovorila, da se samouprava ne uvede takoj, nego pozneje, da Kafri ne bodo ravnopravni z Buri ter da se dovoli nositi orožje vsem, ki za to prosijo. Druge zahteve se izvrši vse. Zato razni angleški poročevalci trdijo, da se mir gotovo sklene, ko se uredi še nekatere formalnosti. Chamberlain je imel pri kralju več avdienc glede mirovnih pogajanj. Kralj odloči sam v nekaterih stvareh, da se ugodi Burom. Sploh pospešuje kralj z vsem svojim velikim vplivom mirovna pogajanja.

Najnovješč politične vesti.

Nemci med seboj. V Fulknovu so imeli v nedeljo Schönererjevi volilci zaupni shod. Ker so hoteli govoriti tudi nekateri Wolfovi volilci, so jih Schönererjanci prevpili, končno pa vrgli iz sobe ter jih naklestili. — Zaradi »morskih očij«, kakor se imenuje svet v Karpatih, obsejan s planinskimi jezeri, se bo vršilo razsodišče v mesecu avgustu letos v Gradcu. Razsodniki se podajo potem iz Gradača čez Krakov in Zakopane na lice mesta. — Preklic nadškofa dr. Stadlerja. Sarajevoški nadškof dr. Sladler priobčuje izjavo, v kateri obžaluje, da je v zadevi Sv. Jeronima dolžil avstro-ogrsko vlado in plemstvo. Svoja očitanja, da je bil izrekel na podlagi napačnega uverjenja, a sedaj mu je celo zadevo pojasnil papež. — Na albansko-črno-gorski meji je prišlo med črnogorskimi pastirji in Albanci do krvavih spopadov. Na obih straneh je pet mrtvih in deset ranjenih. Seveda se bo šele sedaj prav začela krvna osveta. — Volitve v bel-

gijsko zbornico so se izvršile pod vtisom neuspešnih socialističnih agitacij v generalni stavki. V treh okrajih so socialisti nazadovali na račun klerikalcev. — Družba avstro-ogrskih državnih železnic je ponudila vse svoje proge v državni promet, ako se plača družbi na leto 1465 frankov rente za vsako delnico. — Alavantičevi sokrivci, namreč vsi oni, ki so mu sledili ali za plačo ali na povelje pri uprizorjeni zaroti, so dobili po 15, 7, 5 in 3 leta težke ječe. Ista huda kazeno je zadela tudi finančne stražnike in ognjegasci v Šabacu, dasi so mislili, da je Alavantič resnični general, ako ne celo sam kralj, kateremu morajo brez ugovora slediti. — Perzijski šah in papež. Ker se šah ni hotel podvreči ceremonijam, ki so mu jih določili za prestop v Vatikan, je odišel iz Rima, ne da bi bil obiskal papeža. V Vatikanu je vsled tega huda zamera. — Predsednik Loubet je daroval ob prilikih svojega obiska na Ruskem 100.000 frankov za ruske dobrodelne namene.

Avstrijska mirovna družba na Dunaju

(I. Spiegelgasse 4)

nas je naprosila, da objavimo naslednje vesti:

Medparlamentarična konferenca. H konferenca mejparlamentarične unije za mejnaročna razsodišča, ki se bo otvorila dne 9. septembra t. l. v sejni dvorani gospodske zbornice na Dunaju, bodo državne železnice dovolile prosto vožnjo od meje do Dunaja in nazaj, z rokom za potovanje od 1. do 21. septembra. Slovenski spored se bo naznani še začetkom meseca julija. Bivši finančni minister dr. Ernest pl. Plener je obljudil prevzeti izvolitev predsednika.

Spor med Čili (Chili) in Argentinijo in bernski mirovni biró. Kako znano, ni ta spor priveden do vojne. O pomirjenju spornega vprašanja je bil mednarodni mirovni urad v Bernu, ki se je v tej zadevi obrnil na obe vladi, obvezen z naslednjim dopisom, kateremu je bilo priloženo pismo predsednika Don Jerman Riesca:

»Santiago de Chili, 28. februarja 1902.

Nj. prezvičenost, predsednik republike je bil tako ljubezni, da mi je izročil priloženi odgovor, ki se bo z vsemi dokumenti obelodanil v južno ameriških časopisih. Izpolnjevale svojo dolžnost, da Vas redno obveščam o stanju chilansk-argentinskega spora, mi je v posebno zadoščenje, Vam naznani, da se je ta mednarodni dogodek srečno završil, vsled odprtosti in kategorične izjave obeh vlad, da bo vsek spor v bodoče razsodilo razsodišče, ne pa vlad.«

Razen tega je postal angleški kralj, razsodnik v mejnem vprašanju, eksperimentno komisijo na preporočeno mesto in vsled tega je upati, da bo kmalu razsodba angleške vlade napravila enkrat za vselej nemiru konec, ki napoljuje že več let polovico kontinenta; njegovi prebivalci, to vemo prav dobro, zamorejo vrhunc napredka doseči le v vztrajnim delom, v senci in v varstvu miru.

Preostaja mi, povedati vsem članom stalnega mednarodnega mirovnega komiteja v Bernu, da se je njihovo delo bratske požrtvovnosti, ki ima namen, širiti čustva humanitete v najoddaljenejši kote sveta, za vedno vtisnilo v srca Južnih Amerikancev.

Sprejmite itd.

Dr. Zuniga Medina.

Vojni in mirovni muzej v Luzzernu. Iz Luzzerna se nam piše: Vojni in mirovni muzej, ki ga je ustanovil v našem mestu državni svetnik pl. Bloch se slovesno otvoril dne 7. junija t. l. Isti ima bogato zbirko vojnega orožja iz stare in nove dobe, — od primitivnega loka do moderne puške. — Tam se bo našel na čudovit način razloženi razvoj ročnega orožja in topov. Način vojevanja v različnih civilizacijskih periodah se bo razkazoval v dioramah, načrtih in kinematografskih posnetkih. Oboroževanje Grkov in Rimljakov, srednjeveških čet, razvoj in moč švicarske pehoty, tridesetletna in sedemletna vojska Napoleonove vojne, francosko nemška, rusko-turška, južno-africanska vojna, vse to se bo predloževalo. Vrhutega je najti še načrte armadne organizacije, o učinkovanju raznega orožja na pehoti in konjeništvu, kakor tudi na človeška in živalska telesa; nadalje: železnice za vojne namene, uporaba elektricitete, oklopne in torpedovke, stroški vojn na suhem in na morju. Razun tega je še en oddelek urejen za »Rdeči križ«, en pa za mirovna razsodovanja.

J. pl. Blochov namen pri ustanovitvi muzeja je bil, pokazati številnim obiskovalcem iz vseh pokrajini sveta neumnost ter finančno propast, do koje mora dovesti sedanji oboroževalni sistem ter dokazati, da je postala dandanes vojna med velesi-

lami praktična nemožnost, ako se nočejo narodi medsebojno uničiti. Muzejno vodstvo si bo tudi prizadevalo v smislu Blochove propagande prijeti branja in predavanja.

Dopisi.

Z Dolenjskega. Obče se zapazuje, da sprejema naše, v političnih borbah stojede duhovenstvo vse v svojo kontrabantstvo, makari bilo še toliko umazanih rok. Vse je dobro. Najhujši oderuh se podajo pod okrilje farovža. Tam so sigurni; ne žalbeseda jih ne bo zadela. Če le-tak mož kapelo sezida v čast čiste Device Marije in vanjo postavi »lurdsko mater božjo, je v farovžu med svetnike štet, vsekakor pa je ključar. Pa tudi eksistence, ki se komaj držijo na površju gospodarstva, vstopijo med rekrute te duhovenske armade. Nekateri teh dobijo kako posebno čast, da smejo na agitacijskih shodih predsedovati. Dosti takih, ki kaj gmotne koristi na lahek način pridobi skušajo v tej krčanski politični družbi. Tudi se pripeti, da se oče, kojega hčer v konkubinatu z zakonskim možem živi, ki ima več otrok in te v revi, sprejme med agitatorje farovža, da se mu da v farovžu kako plačano delo. Poznamo tak slučaj. Vse občinstvo dotičnega kraja je srdito nad tem življenjem zakonskega moža, katero mu izcripi zadnji krajcar; oče konkubine ve za vse, vidi v lastni hiši, vidi v stanovanju dotičnega ljubimca svoje hčere to žalostno življenje, žalostno zaradi tega, ker otroci tega ljubimca stradajo in le ta sam le iz roke v usta živi in oče te »usmiljene sestre« je desna roka katoliškega duhovnika in politika, katerega rabi ta duhovnik tudi kot političnega agitatorja. Non olet! — Prav blizu farovža se je te dni v tej družbi zgordil velik škandal. Otroci navedenega zakonskega moža so šli okolo 7. ure zjutraj iskat svojo obliko v stanovanje očeta. Našli so tam hčer ljubimca se opravljajočo. Navzoči so bili pri tem prizoru sodni sluga in tudi drugi ljudje, ker se je moralno stanovanje odpreti. — Tudi oče usmiljenke je prišel, da vzame v zaščito svojo hčer. To je katoliška morala. In za tem banderom, to capo naj bi hodil pošten človek!

Iz Sevnice. Dne 11. t. m. vrsila se je v Sevnici seja občinskega odbora. Predsedoval je župan Starkel, kancelist v penziji, odlikovan leta 1898. po dveletni dobi svojega župovanja z zlatim križem Fran Josipovega reda!

Ljudje volilci in pa tudi občinski odborniki boljše mere sami zmajujejo z glavami, kako je li mogoče, da bi zamogla taka občinska seja veljavna biti, kjer se važne točke, kakor je služba občinskega tajnika in služba občinskega zdravnika, niso postavile na dnevni red; pri občinski seji se je čul pa šele glas gosp. župana »slišal sem, da hoče nekdo predlog stavit o znižanju plače občinskega tajnika« — in ko je to gotovo bilo, zopet glas gosp. župana »slišal sem, da hoče nekdo predlog stavit o znižanju plače občinskega zdravnika«; in res gospod župan izpeljal je začasno svoj namen — odtegnila se je plača prvemu za 240 kron, drugemu za 500 kron — in kako tudi ne, saj je ponizni občinski sluga pred občinsko sejo različne občinske odbornike vabil in vodil k županu — tam so se že poučili!! — Kako je to znižanje plače našemu gospodu županu na srcu bilo, se kaže na gotovem njegovem obnašanju pri tej občinski seji. Gospod župan jako dobro ve, da jeden g. odbornikov jako slabo sliši, a ni ga na te točke nič opozoril, tako, da je ta gospod pri glasovanju za znižanje plače obč. tajnika mislil, da se hoče obč. tajniku plača zvišati in je glasoval za to; pri točki glede občinskega zdravnika — katera seveda tudi ni bila na dnevni red — pa sploh ta obč. odbornik vedel ni, da se o občinskem zdravniku kaj razpravlja in zakaj da se glasuje in je tudi roko dvignil — za kar se je pozneje, ko se mu je od gotove strani raztolmačilo, kako kesal. Gospod župan, vedno hoteč biti dika pravičnosti in nepristranski, je li to pravilno?? Pri tej seji se je po večkratni odklonitvi županskega stola dala našemu g. županu tudi letna plača 240 kron — za kojo plačo — morda višjo — je že dolgo hrepenel; a dala se

mu je plača ravno tolka, kolikor se je v delu osivelemu in za Sevnico morda bolj zasluženemu g. obč. tajniku vzel; in to točko glede županske nagrade vodil je gospod župan sam, šele ko se je točka že skoraj sklenila, je reklo ta »homo politicus«, da prav za prav ne bi smel on sam pri tej točki predsedovati in je gospodu notarju Vršecu ponudil predsedstvo, katero je pa ta odvrnil z besedami »saj je že sklenjeno!« Je to tudi pravilno, gospod župan, ki hočete tako vestni in natančni biti v postavah? — Najlepše pa je — sit corona — da je g. župan po seji zopet sam drug zapisnik sestavil in ga dal g. tajniku v prepis. Seveda ga je sestavil po svoje tak, da je načelnik krajnega šolskega sveta radi stavbe nove šole vposlan mu sklep obč. odbora vrnil z besedami »tega se pri obč. seji ni sklenilo!« — Čast za vas, g. župan!! Glede plače za župana v Sevnici je stavil gosp. župan tudi v zapisnik, da je ta predlog stavljal gospod notar! Gospod notar pa ne ve ničesar o tem in zanika, da bi bil kdaj tak predlog stavljal, potrdi, da to ni res! — Je tako ravnanje, gospod župan, ugledno, pravilno? Kaj menite sami? Vprašamo zatorej na podlagi navedenega sl. c. kr. glavarstvo v Brežicah, more li seja taka veljavna biti, ki vsakim predpisom in postavam v obraz bije? C. kr. glavarstvo lahko pri obč. odbornikih, ki so bili 11. t. m. bri seji navzoči, še več izve, kar ji kot varuhinji pravih odnošajev ne bode ugajalo! Upamo, da bode c. kr. glavarstvo to zadevo temeljito preiskalo in potrebno odredilo! Takih županov je malo! Kar se g. župana samega tiče, hočemo še pozneje pozornost na njega obrniti in ga v pravi svetlobi kot župana sevnškega in kot načelnika okrajnega zastopa sevnškega svetu pokazati; morda se bodo tudi kmetom potem oči odprle.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. maja.

— Praški »Čas« je v soboto priobčil jako pikanten listek. Namen njegov je, karakterizirati novega goriškega nadškofa Jordana, poleg tega pa podaja tudi nekaj druzega zanimivega gradiva. Pisatelj tega zanimivega listka — rodom Čeh — je bil svoj čas vstopil v goriško semenišče, in sicer tedaj, ko je bil Jordan semeniški spiritual. Mladi teolog je imel torej priliko, spoznati sedanjega nadškofa. To se pravi, docela ga ni spoznal. Pisatelj rečenega listka pravi, da je bil Jordan lep mož, elegantne zunanjosti in finega obnašanja; da je bil proti semenišnikom utelesena ljubeznivost, da je bil v narodnem oziru popolnoma nepristranski, da je imel neki apostolsko mili nastop in da govori popolnoma korektno slovenski in italijanski, nemški, latinski in furlanski. Jordan je vedno strogo korektno postopal in nikdar ni bilo slišati iz njegovih ust besede, kateri bi se dalo kaj ugovarjati — a vendar ima pisatelj rečenega listka utis, da je novi nadškof v svojem srcu nekoliko skeptik, in da je nekak reprezentant modernega katolicizma. Ko je postal Jordan prošt, je bil na mestu semeniškega spirituala njegov naslednik neki rojeni Slovenec, ki je bil sicer izborni dijak, a je po izvršenih študijah v nekem samostanu grozno odebelen, se naučil pisanje in surovosti. Pri tem je latinščino skoro popolnoma pozabil, tako da je bil proti njemu vsak teolog I. letnika pravi Cicero. Zanimivo je, da postavlja listkar nadškofa Jordana direktno v nasprotje s škofom Mahničem. Mahnič je bil takrat semeniški profesor. Listkar pravi, da je bil Mahnič jedini duhovnik v semenišču, ki je tudi res vse to verjel, kar je učil, in dostavlja: A ta učeni profesor in kataličan brez madeža je nam teologom v intermezzih svojih predavanj o Kristusu pripovedoval, da pozna duhovnike, ki sicer pišejo v klerikalne liste, o katerih pa je prepričan, da so absolutni ateisti in da mu zadostuje način njihove argumentacije za spoznanje, da nimajo vere. Mahnič je reklo, da iz jedne same propovedi spoznače je dotični duhovnik veren ali ne. Mahnič se v svojih predavanjih ni mogel premagovati, a ko je bil Jordan imenovan protom, je z ozirom na to imenovanje reklo, da so tudi gotovi cerkveni dostojanstveniki — non sum papa ex cathedra

loquitur — časih v strašnih zmotah. — Mahnič se torej ni strinjal z modernimi nazori sedanjega nadškofa, in »Časov« listkar pravi tudi izrečno, da sta bila Jordan in Mahnič v pojmovanju katolicizma bistveno drugačnega mišljenja. Mahnič je bil pač klerikalec Jordan pa samo katoličan ... Seveda so že potekla dolga leta, kar je »Časov« listkar dobil te utise, a če je današnji nadškof Jordan še tistih misli, katerih je bil spiritual Jordan, potem smemo upati, da se razmere na Goriškem obrnejo nekoliko na bolje.

— **Promocija.** Bivši pevovodja »Glasbene Matice« in sedanji kapelnik v župni cerkvi Sv. Lavrencija na Dunaju g. Josip Čerin, bo jutri na dunajskem vseučilišču pròmoviran doktorjem filozofije. Disertacija, ki jo je spisal g. Čerin, se nanaša na slovenske protestanske napeve. Kadar izide v tisku, bo še prilika, o njej kaj izpregovoriti.

— **Poročil** se je oficijal trgovske in obrte zbornice g. Josip Hauptmann in gdž. Pavelco Šijačovo iz Cerkvenjaka. Čestitamo!

— **Davkoplačevalci Sv. Jakoba okraja** se vladno vabijo na sestanek, ki bo v sredo dne 28. t. m. ob pol 9. uri zvečer v gostilni pri Kamenčanu na Karloški cesti št. 4.

— **Deklamatorni večer,** ki ga je priredila sinoči gospa M. Teodorović s svojim sinom, je privabil izredno veliko občinstva, zlasti dam, v arenou »Narodnega doma«. Deklamovala sta razne znamenite hrvatske pesmi, gospa pa je zaigrala tudi nekaj prizorov iz dram. Žela sta mnogo priznanja. Gospa Teodorović lepo deklamuje ter je čuta polna igralka.

— **Umrl** je v Novem mestu vodja zemljíške knjige g. Ivan Bevc. N. v. m. p.!

— **Ponesrečil** je 17letni Ivan Tancek iz Iške loke. Ko je pasel kobilo svojega očeta, si je vrv, na kateri je držal kobilo, prvezal okrog života. Kobila se je splašila in vlekla fanta za sabo. Fant je bil pri tem tako ranjen, da je umrl koj, ko so ga odvezali.

— **Za gospode lovce.** Dne 31. t. m. ob 9. uri dopoludne se odda v občinski pisarni na Vrhniku na javni dražbi, za prihodnjih pet let, lov glavne občine Vrhnike skupno z vsemi podobčinami. V vseh teh lovih se na leto postrelji do 200 srn in 300 zajcev, v znanem lovnu »Raskovcu« se pa v tri ure trajajoči gonji ustrelji do šestdeset srn. — Vsi ti lovi so sedaj vedno polni divjačine. Znesek dosenjega letnega zakupa bil je 1000 krov.

— **Stranska blagovna postaja na Bledu,** katera se je bila dne 30. novembra 1901 nadalje zaprla, se dne 8. junija 1902 zopet otvorila. Dostavninsko okrožje stranske blagovne postaje obsegata kraje Bled, Zagorico, Želeče in Mlino. Privaža in odvaja se blago med stransko blagovno postajo in postajo po železniških dostavninskih vozovih. Stranska blagovna postaja prejema in oddaja blago in ga prevaža na postajo in od postaje Lesce-Bled na podlagi pravilnikov in cenikov veljavnih za železniško prevažanje po določbah te objave in po dostavninskem ceniku in voznom redu, določenem za pravažanje in odvažanje blaga. Z ozirom na sklep in izpolnjevanje železniškovo pogodbe so stranske blagovne postaje enake drugim odpravljalnicam blaga druge določbe je razvideti iz dotednih lepakov.

— **„Celjske narodne godbe“ in pevskih društev** koncert se vrši v četrtek 29. maja popoludne v veliki dvorani g. Fran Hodnika v Žalcu na kriš »Dijaškega doma« v Celju. Začetek ob 3. uri popoludne. Vstopnina za osebo 30 novcev ali 60 vinarjev. Z ozirom na dobrodeleni namen se bodo preplačila kako hvaležno sprejemala.

— **Na straži ustrelili.** V topničarski vojašnici v Gorici je vizitiral podčastnik Fr. Lajnaher straže. Ko je prišel na kraj, kjer je stal na straži topničar J. Zadelčič iz Celja (?), ni dobil na običajni klic odgovora. Vsled tega se je odstranil, da bi najbrže poklical patruljo. Za njim pa poči strel ter se podčastnik zgrudi smrtno zadet. Umrl je v bolnici. Zadelčič trdi, da je imel puško pač pripravljeno na strel, a sprožila se mu je sama.

— **Nova stavka v Trstu.** Ni ga skoraj dneva, da bi ne začela v Trstu stavkati nova kategorija delavcev. Sedaj

so vstavili delo zidarji in stavbni delavci. V 37 delavnicih stavka 1980 delavcev te vrste.

— **Ponarejeni petkronski srebrniki** krožijo v večji množini v buzenskem okraju v Istri.

— **Z Dunaja** se nam piše: »Dne 9. t. m. vršil se je shod slovenskih slateljev c. kr. visoke šole za zemljedelstvo na Dunaju, kjer se je sklenilo združiti se v podnaročju akademičnega društva »Slovenija« v »klub slovenskih agronomov na Dunaju«. Namen kluba je, biti duševno in zabavno središče slovenskih agronomov na Dunaju. Dne 24. t. m. se je vršil I. občni zbor, kjer se je volil slediči odbor: Predsednik cand. forest. Janko Urbas; podpredsednik cand. forest. Ant. Šivic; tajnik stud. forest. Franjo Pahernik; blagajnik cand. forest. Milan Puppi; preglednikom je izvoljen stud. forest. Vladimir Šuklje.«

— **Pogreša se** Ignacij Glinig, 48 let star, graščak v Einersdorfu na Koroškem. Dne 18. t. m. se je odpeljal z doma črez Spodnji Dravograd-Velenje in Celje v Postojino, da si ogleda jamo. Dasi je svoji ženi obljudil, da se do 20. ali 21. vrne domov, ga še do danes ni od nikoder in tudi ni žene in ne drugih sorodnikov obvestil, kje da se nahaja. V Kamniku ima svaka, katerega je hotel obiskati, pa tudi v Kamniku ga ni bilo. Domneva se, da se mu je pripetila kaka nesreča. Mož ima črne lase, črne brke in je nosil črn klobuk, črn suknjič in telovnik in rujav površnik.

— **Šiška dobi policaje.** Staresinštvost v Spodnji Šiški je sklenilo namestiti dva uniformovana policaja, ki bosta skrbela za mir, red in varstvo v občini.

— **Nezgoda.** Šolski učenec Josip Proust, star 8 let, sin sprevodnika na državni železnici Franceta Prousta, stanuječega na Vodovodni cesti št. 170, je včeraj popoldne hotel skočiti na voz posestnika Antona Bolke iz Stožce. Deček je skočil tako neprevidno, da je dobil levo nogo med napere kolesa, in ker voznik ni tega takoj opazil in ustavil voza, zasukalo se je kolo z nogo vred in mu jo nad členkom zlomilo. Ponesrečenega dečka so prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnico.

— **V Gradašču padla** je včeraj popoludne petletna Marija Schwentnerjeva, hčerka pečarskega pomočnika P. Schwentnerja v Gradaščih ulicah št. 16. Deklica se je igrala z drugimi otroci ob bregu Gradaščice, naenkrat je omahnila in padla v vodo, ki je na mestu precej globoka. Otroci so klicali na pomoč. To slišal je mizar Ignacij Vihar, stanuječ v Gradaščih ulicah št. 12 in tekel k vodi. Videvši deklico v nevarnosti, je skočil v vodo in jo potegnil na breg. Prenesli so jo na dom k starišem.

— **Pijanček v Ljubljanci.** Delavec Josip Jankovič iz Brezovice odpočival je včeraj popoludne od težkega dela in hude pijace na bregu Ljubljance za Poljakovo tovarno na Sv. Petra nasipu. Ves truden je zaspal. V spanju so ga mučile hude sanje. Začel se je premetavati in kar naenkrat se je zatrkljal v vodo. Mrzla voda ga je zdramila, a pomagati si ni mogel več. Voda mu je že tekla v golačec. To so opazili ravno mimo idoči prisiljeni in trije so skočili na brod ob bregu in potegnili potapljenca na suho. Z rešilnim vozom so ga prepeljali v deželno bolnico, kjer se je do danes posušil. Nato je zapustil bolnico, obljudivši, da ne gre več spat ob breg Ljubljance.

— **Nevesto so prodajali** včeraj popoldne na Dolenjski cesti kurjevaški fantje. Prodali so jo za 60 krov in nekaj litrov vina. Nevesti so poklonili šopek. Nazadnje so postali svatom tako nadležni, da jih je moral policaj odstraniti.

— **Konji splašili** so se včeraj popoludne v Zalokarjevih ulicah Verhovčevemu hlapcu Mihaelu Vencelinu. Dirjali so iz Vodmata po Zaloški in Sv. Petra cesti in po Škofjih ulicah čez most na Poljansko cesto, kjer so jih ljudje ustavili. Nesreča se ni nobena pripetila.

— **Pobalinstvo.** Neznani zlikovci so za deželno bolnico poškodovali kakih 10 kostanjev. Odstranili so lubje z debla.

— **V Ameriko** se je odpeljalo danes ponoc z južnega kolodvora 144 oseb. Na kolodvoru je bil prijet neki fant, ki jo je hotel popihati v Ameriko, dasi je še podvržen vojaški dolžnosti.

— **Kolesarska nezgoda.** Danes popoludne sta na Karloški cesti kolesarja Franc Cerar, stanuječ v Dalmatinovih ulicah št. 5 in Rudolf Verovšek, strugar, Privoz št. 9 s kolesi trčila skupaj. Cerar je padel na hodnik in se na glavi hudo poškodoval. Tekla mu je kri iz ušesa. Tudi Verovšek je padel s kolesa, pa se ni znatno poškodoval. Obe kolesi sta razbiti.

— **Izgubljene reči.** Na poti od Rimskih cest po Emonski cesti do Ceste na loko je bila izgubljena srebrna remontoarura.

— **Tedenski izkaz** o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 11. do 17. aprila 1902. Število novorojenčev 17 (= 25.24%), mrtvorjenca 2, umrlih 28 (= 41.58%), mej njimi jih je umrlo za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 3, za različnimi bolezni 20. Mej njimi je bilo tujcev 7 (= 25%), iz zavodov 13 (= 46%). Za infekcioznimi bolezni so oboleli, in sicer za ošpicami 1, za vratico 1, za ušenom 1 oseba.

* **Najnovejše novice.** Eksplozija. V nekdanji Nobelovi tovarni za dinamit v Hamburgu se je pripetila eksplozija, vsled katere je bil ubit kemik in pet delavcev. — **Novi časopis v Bosni.** S 1. julijem začne izhajati v Sarajevu novi nemški politični list »Sarajevo Nachrichten«. — **S p o m e n i k A d. Stifterju** postavi tudi njegova rojstna občina Oberplan. Spomenik se razkrije ob 100letnici pisateljevega rojstva 1905. — **K o m p r o m i s** med nemškimi in naprednjaki in klerikalci se je sklenil pri občinskih volitvah v Meranu zoper socialne demokrate. Kompromisna lista je seveda tudi prodrla. — **N a p a d n a b r z o v a l a k** so uprizorili na progi Kalisch-Petriku in neznani zločinci. Strelili so petkrat v vlak ter težko ranili devet oseb. — **G e n e r a l n a s t a v k a r u d a r j e v** se uprizori s 7. junijem t. l. v ameriških pokrajinh Virginiji.

— **Diamantni jubilej Strossmayerjev.** Vladika J. Strossmayer bo obhajal 5. avgusta t. l. svoj diamantni doktorski jubilej, ker je bil 1. 1842. tistega dne na dunajskem vseučilišču pròmoviran doktorjem sv. pisma. Na dunajskem vseučilišču je stara navada, da onim doktorjem, ki so se odlikovali na znanstvenem polju, obnove doktorsko diplomo. Ker se to ni zgodilo pri zlatem jubileju, je določil akademični senat na predlog teologične fakultete obnoviti diplomo ob 60letnici njegovega doktorstva.

— **Opera v Lvovu** se razpusti ter bodo imeli poslej Lvovčanje le dramo. Tako izgubita letos dve slovenski gledališči — zagrebško in lvovsko — opero.

— **Vztrajen igralec** je dunajski umetnik Adolf Sonnenthal. Bil je v Ameriki ter igral v 35 dneh petintridesetkrat. Vozil se je po morju sem in tja 16 dni, 4 dni pa z železnicami. Igral je v St. Louisu, Milwaukeju, Chicagu in v New Yorku. Na povratku v Evropo pa je igral v Berolini. Sedaj zopet igra na Dunaju zdrav in čvrst, dasi je že star mož.

— **4 obsodbe na smrt.** Iz Temešvara poročajo, da je bil v Beli cerkvi roparski morilec Mihael Ignia s 3 sokrivci, s katerimi je napadel in v spanju ubil trgovca Gergecsa in njegovo ženo ter oropal, obsojen na smrt na vislice. Vsi štirje morilci bodo obešeni skupno zaporedoma. Zadnji bo obešen Ignia.

— **Krvosesi.** Iz Kutne gore javljajo: 15. t. m. je vstopila služkinja Ana Nespor v službo tukajšnje trgovke Elize Beck. Naslednjega dne pa je rekla služkinja svoji gospodinji, da ne more ostati v tej službi. A nihče je ni mogel pripraviti, da bi bila povedala vzrok svoje odpovedi. Neka druga služkinja pa je povedala gospoj Beck, da dekle zato neče ostati v službi, ker so ji bajè hoteli ponoti puščati kri. Ta gospovica se je razširila urno po vsem mestu, in marsikdo je bil prepričan, da je rodbina Beck našla v službi učiniti ritualni umor. Redarstvo je dalo Ano Nespor preiskati in zdravnikti so konstatirali, da je dekle piknila na roki na dveh mestih — stenica.

— **Volkovi v maju.** Iz Zemuna poročajo, da se je v Kupinovem pojavit zadrževanje tedne mnogo volkov, ker radi mraza po gozdih ne najdejo živeža. Volkovi so napravili že mnogo škode. Tudi na Ogrskem se pojavit volkovi in cele občine hidijo na lov. V maju še nikdar ni bilo volkov tako blizu bivališč kot letos.

— **Kako je živel Alfonz XIII.?** Ob sedmih je vstajal, se oblačil in zatrkoval do osmih. Od 8. do 10. ure se je učil, od 10. do 11. je imel počitek in zatrkoval drugič. Od 11. do 12. se je zopet učil. Obedoval ob dveh, potem se do štirih vežbal v telovadbi in uril v vojaških znanostih, od 4. do 5. se je zopet učil in od 5. do 7. izdeloval svoje šolske naloge. Potem je šel takoj spat — seveda je večerjal prej. Dela je imel torej več kakor kak dijak, ali vendar je imel neko dobroto: če

se je namreč še tako slabo učil, ni mogel »pasti«.

— **Zakaj zardevamo?** Majhni krvni živci na obrazu se razširijo, v nje vsili več krv, vsled česar zardi obraz. Na umetni način dosežemo isto, ako vdihamo vsé amylnitrin. Kot vzrok zardevanja navaja se skromnost, pohlevnost, sramežljivost ter jeza, in sicer vpršičo drugih oseb. Le malo ljudi zardeva, kadar so sami. Ljubimci zardevajo, preden si povedo, kje jih boli, potem pa nič več. Orocí ne zardevajo, dasiravno navaja Darwin slučaj, da sta dva otroka, dva in trileten, zardevala, kadarkoli jih je mati oštevala, toda takoj pravi, da je bila to izjema. Melinand pravi, da je včasi baje zardevanje »nepotreben luksus«.

— **Železniški kupeji za molčecce.** Več francoskih in ameriških listov je že razpravljalo vprašanje, kako bi se moglo izogniti po železnicni vozeži občinstvu klepetavim sopotnikom. In čudno, oglasila se je neka — dama ter predlagala, naj se uvedejo na železnicah posebni kupeji za protivnike blebetavih sopotnikov, kakor so taki kupeji za nekadilce in dame. Na ta način se bo rešilo one, ki hočejo med potom opazovati pokrajine in razmišljati o nadležnih in bedastih besedičih, ki jih je treba dandanes med vožnjo prenašati. Oni potniki pa, ki čutijo neokrotljivo potrebo si srca iz tresati, lahko istotako zahtevajo za svoje vrstnike posebni kupeji.

— **Kuga v Indiji.** Neki londonski list poroča, da se v Indiji kuga širi čim dalje bolj. Do konca februarja preteklega leta je umrlo v vsej Indiji 6000 oseb na kugi. Letošnje leto februarja meseca pa je znašalo to število 24.000. Temu je krivo mnogo dejstvo, da se domačini niti malo ne varujejo; bolnikov nečejo imeti ločenih, in le malokateri si da vcepiti serum. Niže ljudstvo je preverjeno, da so mu Angleži zastrupili vodnjake in da prihaja od tod vsa bolezni. Mesto Patiala, ki je imelo 35.000 prebivalcev, ima vsak dan po 100 mrtvih. Ljudje umirajo po poti, in težko je dobiti nosače, da odstranijo mrtvece. V trumah ostavljajo prebivalci Patialo in se selijo v Delfi. Mnogo jih umre na poti. K sreči je huda vročina, katera zadržuje kugo, zdravniki menijo, da bo zato tudi junija in julija potnehalo, a da bo v hladnejšem času potem tem hujše nastopila.

— **Mučenje na Filipinah.** Iz Washingtona poročajo o uprav groznih trinovtih, katerih se je posluževal kapitan James A. Evan na Filipinah, da bi izvabil iz domačinov razne informacije. Vsakemu je dal prizetki roke tesno k životu; potem so postavili mučenca na leseni postavki in so ga udarili s toliko silo po kolenih, da je padel, na kar so ga zopet dvignili in ga butnili z glavo ob tla. Napolnjeno so ga postavili v sod, napolnjen z vodo, na glavo in so ga pustili tako nekaj časa. Akorevež ni hotel povedati, kar je zahteval kapitan, so to mučenje še ponovili. Take muke je moral prestati več nego 12 domačinov in kapitan Evan, ki se bo moral zagovarjati pred vojnim sodiščem v Washingtonu, trdi, da se mu je zdelo naravnost potrebno tako ravnanje, da bi vcepil domačinom vdanost napram Zjedinjenim državam. Kakor javlja »Herald«, se strinja vojni tajnik Root popolnoma s postopanjem ameriških generalov na Filipinah, kajti le tako je bilo možno zatreći nemire v Samarju.

Borzna poročila.

Dunajska borza

dne 27. maja 1902.

Skupni državni dolg v notah	101.65
Skupni državni dolg v srebru	101.50
Avstrijska zlata renta	120.75
Avstrijska kronska renta 4%	99.80
Ogrska zlata renta 4%	120.75
Ogrska kronska renta 4%	98—
Avstro-ogrške bančne delnice	1598—
Kreditne delnice	688—
London vista	240.25
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.27
20 mark	23.46
20 frankov	19.09
Italijanski bankovci	93.45
C. kr. cekini	11.33

Žitne cene v Budimpešti

dne 27. maja 1902.

Termin.

Pšenica za maj	za 50 kg	K 8.64
Rž	" oktober	50 " 7.77
" "	" oktober	50 " 6.70
Koruza	maj	50 " 5.24
" "	julij	50 " 5.28
" "	oktober	50 " 5.34
Oves	" oktober	50 " 5.78

Efektiv.

Pšenica 76 kg. težka	K 8.70
5 vinjarjev višje.	

Razven iz Rumunije in južne Rusije prihajojo iz vseh dežel pritožbe, da je mrzlo vreme, da se pri koruzi kaže gnijiloma in da je za rž tako neugodna doba cvetja, ki provzroča tenko medlo klasje.

Darila.

IV. izkaz za „Dijaški dom“ v Celju.

Za „Dijaški dom“ v Celju so nadalje darovali sledi: c. gg: Mirko Kožuh, učitelj v Konjicah pri konjiških rodoljubih nabranu svoto 115 K; Anton Lednik, župnik pri Sv. Duhu v Ločah, 20 K; Alojzij Kokali, kaplan pri Novicerki, 4 K; Gregor Prešešnik, župnik na Frankolovem, 10 K; Anton Šlamberger, c. kr. notar v Kranju, 10 K; Janez Rožman, kaplan v Hajdini pri Ptiju, 10 K; Fran Sal. Cizej, župnik v Šmartnem pri Saleku, 20 K; Jos. Plepec, kaplan na Prihovi, 10 K; Alfonz Sket, c. kr. poštar in trgovec v Dramljah, 10 K; Fran Zdolšek, župnik Sv. Jurij ob Taboru, 20 K; Jos. Apat, veleposestnik v Pondori, 10 K; Valentijn Tamše, župnik na Pribovi (p. Oplotnica), 10 K; Mijoš Schmidt, župnik v Solčavi, 10 K; Rudolf Kolbesen v Središču 4 K; Franc Omerza v Kranju 10 K; Franc Podgoršek, policijski svetnik v Ljubljani, 10 K; Andrej Mauer, posestnik v Zagorju ob Savi, 10 K; gdč. Ivanka Mikuš v Ljubljani, 1 K; g. M. Pahornik, veleposestnik na Vuhredu, 200 K; Fr. Stuhec, kaplan pri sv. Tomažu bl. Ormoža, 2 K; slav. pos., v Konjicah 200 K; Jos. Jakobovič v Središču 5 K; J. Zadravec, posest paromlinov v Središču 40 K kot prvi donesek od podpisane ustanovnine 200 K; Martin Lah, župnik v Sopotu 6 K; Fr. Repolusk, župnik v Št. Vidu nad Valdekom 2 K; Franc Hauptmann, c. kr. prof. v Gradcu, 10 K; Ferdo Roš, veleposestnik in župan v Trbovljah, 200 K; Jakob Krušič, župnik sv. Andreja, 10 K; Maks Pleteršnik, c. kr. profesor v Ptaju, 20 K; prevz. mil. gosp. Strossmayer, biskup v Djakovu, 200 K; J. Krančič, župnik v Grizah, 10 K; J. Janežič, veleposestnik v Grizah, 200 K; Karol Preškar, kaplan v Piščah, 10 K. V Ljutomeru so darovali: družba ljutomerski š. š. 25 K; g. dr. K. Cloupek, Seršen, po 20 K; F. Sever, dekan Skuhala, kaplan Sabočan po 10 K; gospa Marija Seršen 8 K; dr. Farkaš, Nina Ivančič, kapl. Čiuha, F. Schneider, Martin Čagran, Janez Vaupotič po 5 K; Marija Kocuvan, Al. Veršič po 4 K; Gab. Postružnik, Hedvika Vavpotič po 3 K; A. Misja, L. Babnik, M. Postružnik, J. Karla, M. Slavič, V. Schneider, Ročič, K. Himmelreich. A. Belšak, M. Mohorič po 2 K; Cimerman, Skoliba, Skuhala, Dijak, Karba, Robič, Misja, Murecker, Smočis, Vehar, Kuharčič, Rajh, Babič, Mihalič, Košar, Fekonja po 1 K in Volovec 40 vin. Skupaj v tem izkazu: 1636 K 40 vin.

Zahvala.

Trgovci mesta Metliškega zaprosili smo za omejitev nedeljskega počinka in se je prošnji ugodilo, upoštevajoč dotedne razloge.

Ker so se vsled povoljne rešitve napomnane prošnje premenile dolobče, ki so bile za metliške trgovce glede na krajevne razmere ne le neugodne, temveč škodljive, štejemo si metliški trgovci v dolžnost, da se tem potom javno zahvaljujemo vsem činiteljem, ki so to zadevo v splošno korist povsprevali. Sosebno izrekamo svojo zahvalo visokim c. kr. deželnim vladam, ki je končno ugodno rešila vprašanje, ki je za naše razmere vitalnega pomena, nadalje slavnemu c. kr. okrajanu glavarstvu v Črnomlju, mestni občinametliški in zasluzenima drž. poslancema gospodoma dr. Ivanu Tavčaru in Ivanu Plantanu.

V Metliki, dne 25. maja 1902.

Metliški trgovci.

Meteorološko poročilo.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Predvina urah v %
26.	9. zvečer	738.3	12.8	sl. jvzhod	jasno	
27.	7. zjutraj	739.5	11.7	sl. svzhod del. oblač.		1.8 mm.
	2. popol.	737.6	20.1	sr. jug	skoro jas.	

Sredoja včerajšnja temperatura 13.5°, normalne: 15.4°.

Zahvala.

Povodom bolezni in smrti naše ljube matere, oziroma stare matere in tete

Elizabete Verbajs

izrekamo vsem priateljem in znancem za izkazano srčno sočutje med boleznjijo, kakor tudi za spremstvo drage nam pokojnice k večnemu počitku našo srčno zahvalo. Posebna zahvala sl. pevskemu društvu „Ljubljana“ za gulinjivo petje pri pogrebu.

V Ljubljani, dne 27. maja 1902.

(1222) Rodilni Verbajs-Vagaja.

Zahvala.

Ob dolgotrajni bolezni ter prebitki izgubi naše preljube sestre, oziroma se stridne ter nečakinje, gospodične

Josipine Vehovec

izkazovalo se nam je vsestranski toliko tolažnih dokazov srčnega sočutja, da smatramo v svojo dolžnost izrekati tem potom vsem, ki so nas tolažili, iskreno zahvalo. Isto tako se zahvaljujemo vsem čast. udeležnikom pogreba za spremstvo. Posebej pa izrekamo srčno zahvalo častiti duhovščini, spoštovanim šiviljam ter vsem darovalcem lepih vencev. Bog plati!

V Ljubljani, dne 27. maja 1902.

(1223) Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za vse dokaze srčnega sočutja ob prebitki izgubi našega preljubega sočutja, oziroma očeta, gospoda

Karola Ziegler-ja

ter za mnogoštevilno spremstvo dražega ranjencega k večnemu počitku izrekamo vsem sorodnikom, priateljem in znancem iskreno zahvalo.

Posebej pa se srčno zahvaljujemo g. županu in gg. odbornikom obč. sveta v Spodnji Šiški, gg. članom kraj. šolskega sveta, gg. učiteljem in slavnim požarnim brambi v Spodnji Šiški ter vsem darovalcem prelepim vencev.

V Spodnji Šiški, 27. maja 1902.

(1220) Žalujoči ostali.

Več sto centov

slame

(otevod) vsake vrste (1 star cent 1 gld.
ima na prodaj (1193—3)

Mavril Mayr, pivovarnar v Kranju,

V zdravilniškem kraju Bled
(Veldes) je na prodaj lepa
enonadstropna

vila

ki obsegava v pritličju: obširno klet, 3 sobe, teraso, kuhinjo in jedilno shrambo; v I. nadstropju pa: 3 sobe, teraso, kuhinjo in jedilno shrambo.

Cela stavba je tako solidno zidan, popoloma nova in se poleg nje nahaja lep vrt v obsegu 1 oralu s krasnim razgledom.

Natančni pogoji se izvede pri g. Vinko Hudoverniku v Radovljici. (1217—2)

Prodaja trgovine.

Dobro idoča trgovina z mešanim blagom, ki je daleč po okolici znana kot največja in najboljša, se zaradi razmer, ki se pozneje gotovemu kupcu naznamo, takoj proda in imajo le takci kupci kupno pravico, ki razpolagajo z večjo gotovino denarja.

Vprašanjem, ki se naj pošiljajo na upravnostvo »Slov. Naroda«, naj se priloži retour poštna znamka. Pri trgovini je tudi dobro vpeljano izdelovanje domačega obuvala.

(1151—3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

velaven od dne 1. maja 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reiffing v Steyr, v Linc, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 7 uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, (direktne vozovje I. in II. razreda), — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj osebni vlak v Rudolfov, Straže-Tolnice, Kočevje. Ob 1. uri 5 m popoldne osebni vlak v Rudolfov, Straže-Tolnice, Kočevje. Ob 7. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, (direktne vozovje I. in II. razreda), Franzensfeste, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak z Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Cireh, Bregenc, Inomost, Želž, ob jezeru, Lend Gastein, Ljubno, Celovec, Št. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 4 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubno, Selzthal, Beljak, Celovec, Monakova, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubno, Beljak, Celovec, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reiffing iz Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine varov, Heba, Francovih varov, Prago, Lipskega. — Proga iz Novega mesta in Kočevje. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj osebni vlak iz Rudolfovega Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne osebni vlak iz Straže-Tolnice, Rudolfovega Kočevja, ob 8. uri 35 m zvečer osebni vlak iz Straže-Tolnice, Rudolfovega Kočevja, — Odhad v Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer in ob 10. uri 25 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Pridih v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (4)

Trgovski pomočnik

ki je izveden v trgovini z mešanim blagom, se takoj sprejme proti višji plači pri Antonu Renku v Tržiču na Kranjskem in dobi ondi, če izpriča svojo spretnost, stalno službo.

Sprejme se takoj v prodajalnico mešanega blaga na deželi zdrava, krepka

deklica

poštena in lepega v